

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ה-7 מן המניין לשנת 2025

שהתקיימה ביום שני, ד' תמוז התשפ"ה, 30/6/2025

משתתפים:

חברי מועצה:

מר אלעד ארזי - ראש המועצה
ד"ר לורן אבישר-אביטן - חברת מועצה
מר צחי אוזן - חבר מועצה
גבי מרים אלגרבלו - חברת מועצה
גבי ברוריה אליעז - חברת מועצה
גבי מירית בן אשר - חברת מועצה
ד"ר ענבר כהן - חברת מועצה
מר יוסף ניסן - חבר מועצה

סגל:

גבי שירי בן שחר - מנכ"לית המועצה
מר שמואל לביא - מבקר המועצה
גבי ימית לוי - גזברית
זהבה הראל - מנהלת מחלקת חינוך
מר קונסטנטין פובטקין - מהנדס
עו"ד עומרי מאירי - יועמ"ש

ע ל ס ד ר ה י ו ם :

1. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 2025-6.
2. דיווח ראש מועצה.
3. דו"ח רבעוני 2024-1.
4. בחינת הצטרפות המועצה לאשכול נגב מערבי.
5. דו"ח ממונה על תלונות הציבור 2024.
6. אישור דרגות שכר מבקר ומנהל שפ"ע בעקבות נתוני למ"ס.

פרוטוקול

אלעד ארזי: אפשר להתחיל! רגע, שנייה. טוב. אז נתחיל את הישיבה. ערב טוב לכולם. אישור פרוטוקול. אני פותח קודם כל את הישיבה. הישיבה השביעית לשנת 2025.

סעיף 1- אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 2025-6.

אלעד ארזי: סדר יום, אישור פרוטוקול הישיבה מן המניין. הישיבה השישית לשנת 2025. כולם קראו? כולם בעד? מאשרים? ברוריה?

ברוריה אליעז: כן, כן.

אלעד ארזי: כולם בעד? טוב.

החלטה: המליאה מאשרת את פרוטוקול ישיבה מן המניין 2025-6 פה אחד.

סעיף 2- דיווח ראש מועצה.

אלעד ארזי: דיווח ראש מועצה. טוב, חברות וחברים יקרים, עבר עלינו חודש מאתגר במיוחד. בשעה 00:03 בלילה, ביום שישי ה-13 ביוני, עודכנו על תקיפת צהל באיראן ומדינת ישראל נכנסה מיידית למצב חירום. במהלך ימי המבצע התמודדנו עם אזעקות בעקבות ירי טילים מאיראן. ירי מסוג ועוצמה שלא הכרנו בעבר. אני רוצה לומר ולהדגיש שהמבצע הזה הוא מבצע היסטורי למדינת ישראל. מבצע גורלי ודרמטי לעתידנו, הישג משמעותי, לאומי, שהדגים את עוצמתה של ישראל ואת יכולתה מול אתגרים מורכבים ורחוקים. ברגעים כאלה, וגם עכשיו, האחריות שלנו כמנהיגות מקומית הוא לשמור על החוסן, לנהוג באחריות, ולהוות דוגמה אישית לציבור. בסוף יש את הצבא, אנחנו אלה שצריכים לתת לצבא לעשות את עבודתו ולהקים חוסן ושקט. בהחלט צריך לומר מילה טובה לקהילה, על היציבות, על הרגישות, על האחדות. קהילה למופת. בנוסף, רבים מתושבי היישוב גויסו למילואים, אנחנו מוקירים להם תודה על שירותם, שולחים להם כאן חיבוק גדול. אנו בגאווה והערצה העמוקה. גם ברגע זה יש אצלנו, חזרנו לשגרה בהדרגה, אני מבקש להזכיר את מה שאסור שישכח. 50 חוטפינו עדיין מחזקים בעזה. אנחנו לא שוכחים אותם, המלחמה לא תמה. ולא ננוח עד שכולם יחזרו הביתה בשלום ובבריאות. טוב, קצת מהדברים שהיו לנו החודש בשגרה ובחירום. ובנושא החינוך, יצאנו לסיור בבית ספר קשת בירושלים. אנחנו נדון פה על כל נושא חטיבת הביניים, ונושא היסודי, במהלך התקופה הקרובה. התקיים טקס סיום ממר"ם בשכבות ז' עד ט', של מרכז המצוינות. מדובר בתוכנית ייחודית ליחידה הטכנולוגית של צה"ל, והתלמידים הנהדרים שלנו הציגו פרויקטים באמת מעוררי השראה. החודש התקיים קונצרט חגיגי ומרגש של הסימפוניטה, שהגיעו כל ילדי הגנים מלהבים ונהנו ממופע מוזיקלי שכלל יצירות רבות. זו הזדמנות לומר תודה לזהבה הראל ולרן פיינשטיין היקר על התוכנית הנהדרת. חוגי התיאטרון של מרכז המצוינות שלנו גם סיימו את השנה בהפקה חגיגית ומרשימה בתיאטרון

נוצר על ידי **SUMIT**.

גוטמן בבאר שבע. השתתפו הורים וילדים. ההצגה שיתפה את היצרניות והעשייה האומנותית שגיבשו לאורך השנה. החודש נפגשתי עם מנהלת בית הספר ומנהלת מחלקת חינוך עם המורות המצטיינות מבית ספר להבים. כדי להוקיר להם תודה על עבודתן המסורה, לפגוש ולשמוע מקרוב. בנוסף, גם פה ביקשתי מרן פיינשטיין לגבש תכנית לחיזוק הצוות החינוכי שלנו, וזו גם תכנית שאנחנו נציג אותה בקרוב, וכמובן שיהיו לה משמעויות כלכליות על המועצה. אבל כמועצה שבאמת דגלה על, חרטה על דגלה את נושא החינוך, זה נושא שאנחנו נשקיע בו בשמחה ובאהבה. טוב, יוני הוא חודש הקריאה וחודש הגאווה. פתחנו אותו בהרצאה של טל בן חיים לנוער. למרות שהמצב אילץ אותנו לדחות חלק מהפעילויות, הן יתקיימו בקרוב. מצפות לנו הופעות והרצאות מעולות, עם שרקי שיגיע לפה, נץ לוי, ועוד הפתעות נוספות. טוב, בנושא פיתוח היישוב. התבשרנו החודש בבשורה גדולה, ומשמחת, אחרי עבודה מאומצת מאוד ופגישות רבות, עם מנכ"ל רשות מקרקעי ישראל, עם שר השיכון, עם שרת ההתיישבות, עם שר הפנים, ובאמת, עבודה מאומצת של כל הגורמים, והגענו לסיכום משמעותי שיבטיח פיתוח נכון ומדויק יותר ללהבים ושכונת שעונים, השכונה הדרומית, שגם פה יש לנו צוות שהולך לשנות את השם של השכונה, שגם אמור להיפגש בתחילת חודש יולי, לזיכרוני. אנחנו נשווק את כלל היחידות לאוכלוסיות ספציפיות. בשלב הראשון, כל 254 היחידות ישווקו למילואימניקים. בשלב השני, ישווקו לשכונה צבאית, של 300 יחידות דיור. ובשלב השלישי, לתעשיות ביטחוניות. אנחנו נמשיך לפתח את להבים באחריות, בשיקול דעת, תוך שמירה על הצביון. מונח לפנינו עוד הותמ"ל, שאתם כולכם מכירים אותו. זה אירוע שעוד יתפתח, ואנחנו נעמוד בפניו, אבל גם בו אנחנו ממשיכים להשקיע מאמצים, כדי לראות איך אנחנו עושים את הדבר הזה בצורה נכונה, לפיתוח הכלכלי והציוני שלנו. החודש סיימנו את הפרויקט 'חיים בלהבים', יוזמה בה כל חברי מחלקות המועצה סיירו, שבוע אחרי שבוע, ברחובות השונים כדי לראות את התושבים, לשמוע אותם, להרגיש את השטח, וכדי לייצר לנו סביבה טובה, בטוחה, ומטופחת יותר. אנחנו נמשיך בסיוורם האלה עכשיו בשצ"פים, ובמקביל אנחנו גם מסיירים בגני הילדים. כל צוות המועצה יוצא לכל גני הילדים, רואה, שומע את הגננות, שומע את הסייעות, מבין את המצוקות והבעיות שלהן, כל זה כדי באמת לתת להן כר טוב יותר לפיתוח וחינוך ילדים. החודש קיימנו סדנה שאירגן יונתן חבורה, מנהל השירות לתושב, לכלל עובדי המועצה בנושא שיפור השירות וחוויית התושב. אנחנו מאמינים ששירות איכותי, נגיש, ואנושי זה בסיס לקהילה חזקה ומחוברת. אנחנו נמשיך להשתפר בנושא ולהתאים את המענה לצרכים בשטח. יש לנו עוד מה להשתפר בתחום. ביטחון. טוב, בתחילת החודש פתחנו את השער המזרחי ביישוב לכניסה ויציאת תושבים. השער המזרחי נסגר בזמן המבצע על מנת לשמור על בטיחות היישוב, והוא נפתח שוב בתחילת השבוע. קיבלנו השבוע שוטר שלישי שהצטרף לתחנת השיטור שלנו, ואנחנו בתוך כחודש נעשה פה טקס חנוכה של נקודת המשטרה, עם שלושת השוטרים שלנו, עם החבריה של כיתת הכוננות, וכל גורמי הביטחון השונים ביישוב. גם המפכ"ל אישר הגעה, גם מפקד המחוז, אני מקווה שכולם יגיעו ויהיה טקס מפואר, זו בשורה גדולה מאוד ליישוב. החודש קיימנו במועצה ועדת מל"ח, ואני אספר לכם סיפור ככה שהוא, אולי אירוני, אולי בסוף חלק מהחיים. שיומיים לאחר קיום ועדת המל"ח, שמי שלא יודע, ועדת מל"ח זו בעצם ועדה שמכינה את כל גורמי הביטחון לעת חירום. יומיים אחרי הוועדה נפתחה המלחמה באיראן. וזה רק הדגיש, לנו, לכולם, כמה ההכנה המקדימה חשובה, וכמה זה שאנחנו צריכים כל הזמן לתרגל את עצמנו ותמיד לשמור על מתח מבצעי, וזה בסוף היום האתגר הכי גדול, בטח אחרי מבצע כזה, לשמור את כולם במתח מבצעי ולראות איך אנחנו משפרים ולומדים, זה אחד

האתגרים הגדולים שלנו. אני טיפה אדבר על המבצע עכשיו. באמת, מאז תחילת המבצע קיימנו יום ביומו ישיבות, הערכות מצב, עם כלל מכלולי החירום, כוחות הביטחון השונים ביישוב, וצוות היקל"ר שלנו. תגברנו את המוקד היישובי במוקדנים שעברו הכשרה. המוקד פעל סביב השעון כדי לתת מענה ותשובות לכל התושבים. יש לנו ציוד חסר, יש לנו גנרטורים, מזרונים, מערכות חשמל, באמת, נגענו בכל נקודה שיש בנושא החירום. עברנו בקפדנות על רשימות התושבים, עדכנו אותם, כדי להבטיח מוכנות מלאה ותגובה מהירה. קיימנו תרגיל חירום יישובי שמדמיון תרחיש של נפילת טיל בשטח להבים. התרגיל התקיים במטרה להבטיח מוכנות מרבית למקרה חירום אמיתי. השתתפו בו כל מכלולי החירום, משטרה, מג"ב, כיתת כוננות, צוות הסע"ר, מד"א, יקל"ר, פיקוד העורף, כולם-כולם. תרגלנו את כל שלבי האירוע, מרגע הידיעה, דרך הטיפול של הכוחות השונים, ועד לסיום האירוע. בסיום האירוע נערך סבב הפקת לקחים במידה משמעותית כדי שברגע האמת נהיה ערוכים טוב יותר. אני חייב לומר לכם שגם היום, בטח בראייה אחורה, אין תחליף לתרגול בשטח, אין לזה תחליף. מוכנות לחירום היא אחריות הרשות, ועל כלל הגופים להיערך באופן מיטבי. אנחנו נמשיך להשתפר ולחדד נהלים. אתמול? אתמול קיימנו, אתמול? שלשום?

שירי בן שחר: אתמול.

אלעד ארזי: אתמול. קיימנו ישיבה של הפקת לקחים מכל המבצע ואנחנו נמשיך לעקוב אחרי זה, וזה יהיה חלק מיישבת החירום הבאה שלנו. כל אחד קיבל משימות בחלקתו לשיפור, וכמובן גם לשימור, כדי שנהיה ערוכים ונהיה טובים יותר. צריך לומר שנפתחה שמרטפייה לילדים שהוריהם חיוניים, על מנת שההורים יוכלו לצאת לעבודה, ולעשות את העבודה באופן שקט ובטוח. עשינו שלל פעילויות הפגה, לילדים, לוותיקים, לנוער. סיפקנו שירותי ספרייה מתגלגלת, עם הזמנת ספרים עד לבית. היו לימודים מרחוק בבית הספר. צריך באמת להגיד פה מילה טובה לצוותי החינוך שלנו, לכולם, למורות, לסייעות, גם בבית ספר, גם בגנים, על הירתמות מלאה. ובאמת, בכדי לדאוג שאף תושב לא ירגיש מאחור, התקשרנו לכל התושבים הוותיקים שלנו, שלחנו שי צנוע לתושבינו הוותיקים, לאנשי המילואים, לילדי הגיל הרך, לילדים עם הצרכים המיוחדים. רצינו, באמת, בהזדמנות הזאת, שכולם ירגישו עטופים וירגישו את כוחה של הקהילה שלנו, ובהזדמנות זאת חייב גם באמת לומר מילה טובה לענבר פה, שיושבת לידי, שבאמת, 24/7 הייתה איתי בכל הנושא הקהילתי הזה, ודאגה באמת ללא הפסקה. ביום שלישי קיבלנו הודעה על הפסקת אש, ואחרי מאמצים רבים ביום רביעי ה-26 לחודש חזרנו לשגרה מלאה בכלל מסגרות החינוך. היה כיף לקבל את התלמידים בחינוך, להעניק להם סיום שנה עם תחושת שגרה ויציבות. צריך לזכור גם שבאותו בוקר התבשרנו על מותם של 7 חיילי צה"ל בהיתקלות בעזה, ויום קודם לכן על 4 תושבי באר שבע שנהרגו מנפילת טיל. המציאות הישראלית, לצערנו, טומנת בחובה קווים מקבילים של שמחה וכאב, תקווה ואבל. אבל לצד זה, הצחוק של הילדים שהשבנו למסגרות שימח אותנו מאוד, וליבנו עם המשפחות השכולות והפצועים כל הזמן. חשוב לי לומר שמועצת להבים ערוכה לכל תרחיש. אסור לנו להיות שאננים, אנחנו לא נוריד את הרגל מהגז, ונמשיך לפעול למען ביטחון היישוב והתושבים. עם החזרה לשגרה, כמו שאמרתי, שבנו במלוא המרץ להיערכות לאירועי הקיץ. חוברת הקיץ המעודכנת כבר פורסמה. יש לנו בתחילת החודש את היהודים, יש לנו את סטטיק, את מני ממטרה, למי פה מחברי המועצה שאוהב. אני מזמין את כולם להגיע. באמת, יש לנו

נוצר על ידי **SUMIT.**

קיץ שמח ומלא. היום סיימו בבית הספר היסודי את המסגרות החינוכיות לשנת הלימודים. עוד שנה חלפה, מלאה בלמידה, עשייה, וצמיחה. עבורנו זה הזמן להתחיל בעבודות, בשיפוצי הקיץ. לשדרג את המוסדות לקראת השנה הבאה. ולהמשיך לחשוב איך אנחנו מקדמים את החינוך, ואנחנו על זה. ולילדים היקרים פה, בהזדמנות זו, אני אחל חופשה כיפית, בטוחה, מלאה חוויות. ולכלל התושבים היקרים, באמת שיהיה קיץ שמח ומהנה.

סעיף 3- דו"ח רבעוני 1-2024.

אלעד ארזי: טוב, נושא הבא. דו"ח רבעוני 1-2024. נשלח לכולם. ימית, את רוצה להתייחס?

ימית לוי: כן. בעיקרון זה דו"ח רבעון ראשון לשנת 2005, דו"ח שמייצג את החודשים הראשונים. אנחנו רק מתחילים להניע את הפעילות המוניציפלית שלנו. לכן, בדרך כלל, זה דו"ח שהוא לא מייצג את התוצאות של השנה או את המשך השנה, ואתם תראו פה תוצאה של חודש די משמעותי, ובטח לא השתנה אחרי כן, ובמשך השנה. על המאזן נראה לי שאפשר לדלג, אלא אם יש למישהו שאלה? נעבור ישר לדו"ח ההכנסות. אפשר לראות פה שהעודף לרבעון הראשון הוא 490,000 ש"ח.

ברוריה אליעז: אה, פה קרה כבר בערך?

ימית לוי: גם ברבעון המקביל בשנה הקודמת היה עודף.

ברוריה אליעז: כי רציתי לשאול על מה שאמרת.

אלעד ארזי: אה, אז אחרי זה. נסיים, בסוף.

ימית לוי: אין בעיה, בסדר. אז גם ברבעון המקביל, אשתקד, היה עודף בתקציב, וכמו שאמרתי, רק להניע, יש הרבה הוצאות שמתבצעות במשך השנה, כמו חגיגות שבוע הלאום, שיפוצי קיץ. גם דברים בשכר משולמים רק באמצע שנה, כמו הבראה. על כן זה דו"ח שהוא מאוד-מאוד התחלתי ולא משקף, אבל אנחנו כן בהחלט מסתכלים, עוברים, לראות איפה יש פערים, ל-2 הכיוונים, גם אם יש תת-ביצוע, גם יש עודף ביצוע, זה נותן איזשהו איתות להמשך. אם יש למישהו שאלה בקשר לסעיף ספציפי אני יכולה לענות.

אלעד ארזי: יש למישהו משהו על הדו"ח?

מירית בן אשר: יש לי שאלה, התמצית של המאזן. אני פשוט, תודה. "התייחסות לחייבים בגין אגרות והיטלים". יש פער מאוד משמעותי בין 2 העמודות. ממה זה נובע?

ימית לוי: העמודה השמאלית היא,

מירית בן אשר: פשוט, זה ממש מדאיג.

ימית לוי: סיימנו את השנה, זה ה-31 בדצמבר 2024, זה המאזן השנתי. והימנית, היא רבעון ראשון. הרבעון הראשון, גם כשאני אקפוץ לארנונה, לדו"ח של הארנונה, זה דו"ח אי-זוגי. והארנונה היא זוגית. וכך גם החיובים שלנו, של השמירה לדוגמה, זוגיים. זאת אומרת, אנחנו מקבלים ארנונה לפי תקופות. ינואר-פברואר, מרץ-אפריל. ומרץ הוא באמצע, ויש, נוצר איזשהו עיוות, ספציפית בדו"ח הרבעון שהוא אי-זוגי. בדו"ח הבא, של רבעון שני, כבר הדברים יהיו קצת, יעשו קצת יותר שכל, אבל פה גם אחוזי הגבייה הם קצת נראים, משונים, אבל זה אמור להסתדר. לגבי השאלה ששאלת על היטלים שעבר, חייבים, זה אומר יחייבים לנו.

מירית בן אשר: נכון. אמרו לי. זה אומר שחסר ולא קיבלנו אותם.

ימית לוי: אז אם אתם רוצים לשאול פה על זה שאלה, אז תשאלו, אם לא נדלג לארנונה ואז, דרך הארנונה,

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אחרי זה, אחרי זה.

ימית לוי: יש נספח שמציג רק את הגבייה והפיגורים, ולכן אני רוצה,

מירית בן אשר: מה זאת אומרת? כאילו, את המספרים הם ביקשו מראש.

ימית לוי: פשוט, מה שרציתי שיראו, זה בעמוד 12. אנחנו את 2024 סגרנו עם יתרות פיגורים משנים קודמות של 546 אלף. ברבעון הראשון אנחנו כבר הפחתנו אותם ל-247 אלף. ובאפריל, שזה תקף, אחרי הדו"ח הזה, כבר ממש, נעשתה עוד עבודה יסודית שהפחיתה את זה ממש לכמעט כלום. זה נתון שהוא פנומנלי,

אלעד ארזי: ממש.

ימית לוי: למעשה כמעט ואין יתרות פיגורים משנים קודמות. גם אחוזי הגבייה שלנו עומדים על 98-99%. לא רואים את זה פה בדו"ח בגלל מה שאמרת, שהוא דו"ח קצת משובש. אנחנו עובדים על בסיס מזומן ולכן זה קצת משובש. אבל הנתונים בינתיים הם טובים מאוד מבחינת הגבייה שלנו. וזה בעניין הזה, אם יש שאלות.

ענבר כהן: אפשר לשאול רגע משהו ברמה העקרונית? הלוא, אנחנו באמת לא בקיאים בדו"חות הרבעוניים, את שם עם היד על הדופק, כל הזמן. יש סיכוי, אני באמת שואלת בתמימות, אני לא יודעת כמה עבודה זה דורש. אבל יש איזושהי יכולת לקחת את הנתונים האלה, שזה, אני מבינה, דו"ח שצריך לצאת ככה גם למשרד הפנים, נכון? אבל-

ימית לוי: זה הפורמט של משרד-

ענבר כהן: אז אני אומרת, יש אופציה לקחת את הדו"ח הזה ולהציב לנו אותו כאן, לתקציב שלנו, כמו שהפקת לנו את התקציב? כדי לראות,

ימית לוי: אנחנו לא-

ענבר כהן: באופן יחסי-

ימית לוי: ברבעון הראשון, כמו שאמרתי, לא נוהגים לעשות את בדיקות העומק, וגם בדו"ח החצי-שנתי, שזה ממש תיכף, גם עושים יותר התאמות. לדוגמה, עושים כל מיני, אם שיפוצי קיץ זה בעיקר ביולי יוצא, אז עושים איזושהי פריסה.

ענבר כהן: או-קיי.

ימית לוי: משקיעים יותר בדו"ח החצי-שנתי. בדו"ח החצי-שנתי גם אנחנו נעמיק יותר. אנחנו מתכוונים להשתמש, אנחנו בסעיף לעדכון תקציב. זאת אומרת, שתהיה לנו עבודה מאוד יסודית. ואז,

ענבר כהן: ואז את תוכלי לתת לנו את זה בערך בעמודות הדומות למה,

*** מדברים ביחד.**

ימית לוי: אני אשמח לשקף-

ענבר כהן: כי מה היה שנה שעברה? הלוא, איפשהו בספטמבר, בערך, פלוס-מינוס, תתחילי, אני מניחה, לעבוד על התקציב החדש. ושנה שעברה היו פערים מאוד-מאוד גדולים בין הצפי שלנו, מכל מיני סיבות, בסדר? בין הצפי לבין מה שקרה בפועל.

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: ואני רוצה לנסות לראות אם יש לנו איזושהי יכולת למעקב ובקרה, כדי שלא נמצא את עצמנו באותה סיטואציה גם השנה.

ימית לוי: אז אנחנו עושים את זה, וגם עכשיו נעשתה סקירה של הדו"ח, לראות איפה הפערים. אבל שוב אני אומרת, אם מסתכלים על הפעולות הכלליות רואים הרבה מינוסים, כי יש הרבה דברים שמבצעים במהלך השנה. אמרתי, רבעון ראשון לא מייצג. אבל ממה שעברתי, סתם דוגמה, אפילו סקר שילוט, אנחנו עושים רק, שזה על שילוט, עושים רק במחצית השנייה של השנה, ולכן החיובים יוצאים רק במחצית השנייה, הגבייה. אז יש דברים שהם עונתיים ואנחנו רואים אותם רק בהמשך. אז לא הייתי לוקחת את דו"ח הרבעון הראשון כדי להסיק ממנו משהו. אנחנו כן יודעים על איזה סעיפים כן להסתכל, וכן להתמקד, וכן להסיק מהם. יש דברים שכן יש להם משמעות. חצי-שנתי, אז אנחנו עושים עבודה יותר מעמיקה.

ענבר כהן: ואתם תעברו איתנו על זה?

ימית לוי: נשתף אותכם, כי זה גם, ככל הנראה, יהיה עדכון תקציב, אז אנחנו נהיה כבר יותר יסודיים.

ברוריה אליעז: ימית. אני מעמידה את עצמי במקום שאני רוצה לתרום, לעשות עבודה. עם עצמי, ולשמוע, ולראות אם אני יכולה לעזור בעניין הזה. זה יותר, זה לא רק עכשיו. אני רוצה לומר את האמת, לשורה. אני התרגלתי לעניין שאני חושבת שהוא לא נכון ואני רוצה להעלות את זה עכשיו, בהמשך למה שאמרה ענבר. במשך השנים שעברו, לא רק במשך פחות מהשנתיים האחרונות, לשמוע איזושהו דיווח, יותר נותן הרגשה של לעשות 'V', כי זה דווח.

ימית לוי: כשאמרתי שאני יכולה לענות-

ברוריה אליעז: רגע, תני לי. תני לי לומר.

ימית לוי: אני יכולה לשתף.

ברוריה אליעז: אני יודעת שזה מה שאת אמרת, אני הקשבתי לך ברוב-קשב, שמעתי מה שאמרת גם על המחצית, אני רוצה להתייחס גם לזה. ואני חושבת שזאת נקודה עקרונית שכדאי לתקן אותה. אם אנחנו מדווחים כדי באמת לעשות עבודה עם זה, וכדי לתת את דעתנו על כך, וכדי לראות באמת מה, כל אחד בתחמו, יש לו איזושהי מומחיות, או אם לא הוא אדם חושב, מה יש לו להציע בנושא. רבעון זה לא מעט.

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: תני לי לומר עד הסוף. אני לא הפרעתי לך, די. רבעון זה לא מעט. מה עוד, שאנחנו הצהרנו שאנחנו נותנים לתחומים מסוימים עדיפות. העדיפות שניתנה, לפחות בתחום שאני עוקבת אחריו ואני מבינה בו, הייתה של חצי מיליון. עכשיו, אני מקשרת את 2 הדברים כדי לא לשאול שוב, אלעד, על מה שרציתי לשאול בדבריק. אלעד, במסגרת מה שצריך לדווח למועצה, הוא ציין את הנקודה שבעניין החינוך הולכת להיות איזושהי עבודה, שלא הבנתי את טבעה, באמצעותו של רון פיינשטיין, אני שמחה שבחינוך עובדים. מההערה של אלעד לא הבנתי כלום. ידעתי שיש אדם שעושה משהו עם צוותים חינוכיים, זה לא אומר לי שום דבר. אז אני, למשל, בעניין הזה, הייתי מעוניינת, כדוגמה אחת, לדעת מה זז ברבעון הזה בחינוך? מישוהו אחר אולי רוצה לדעת משהו אחר. יש תחומים שאנחנו הצהרנו עליהם כתחומי דגל. אני מציעה שדבר שלא עשינו לאורך שנים, ובזה המועצה הזאת יכולה לשפר את עצמה, ואני חושבת שזה יעזור לעבודה נכונה, זה שאותם תחומים שהצהרנו עליהם כתחומי דגל שבהם אנחנו נחזק את עצמנו, אז אותם תחומים, ברבעונים, בשקיפות, אנחנו נקבל תמונה מפורטת, את לא צריכה את כל הדברים-

ימית לוי: רגע, אני רק עונה על השאלה של ענבר לרגע.

ברוריה אליעז: אני רוצה להציע משהו, רגע.

ימית לוי : אין בעיה-

ברוריה אליעז : לא לחכות. תני לי לומר עד הסוף.

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז : אני יודעת שאת לא עובדת ככה, אבל אני רוצה שנעבוד אחרת.

ימית לוי : רגע. אני-

ברוריה אליעז : אני רוצה לומר עוד משהו.

ימית לוי : רגע, ברוריה. אני לא אשב ואסביר-

ברוריה אליעז : אני לא רוצה לחכות עד המחצית. אני לא רוצה-

ימית לוי : אני לא אשב ואסביר מה נעשה בחינוך,

ברוריה אליעז : תני לי לומר עד הסוף.

ימית לוי : יש פה אשת מקצוע.

זהבה הראל : נכון.

ברוריה אליעז : אני לא יודעת מה שאת עונה לי.

ימית לוי : אם יש פה 200 אלף ביצוע, אני לא אסביר מה נעשה ב-200 אם יש פה אשת מקצוע-

אלעד ארזי : ברוריה, מה שהיא אמרה, שנייה, אני אגיד.

ימית לוי : אני קוראת את-

אלעד ארזי : שנייה, ימית.

ימית לוי : את המצב הכספי.

אלעד ארזי : היא אומרת-

ברוריה אליעז : אני מציעה-

אלעד ארזי : שנייה. ברוריה-

ברוריה אליעז: אני מציעה הצעה אחרת.

אלעד ארזי: ברוריה, אז חכי רגע, שנייה.

ברוריה אליעז: כן.

אלעד ארזי: מה שהיא מציעה זה שאם הנושא הזה חשוב לך, לפני הישיבה אפשר לבוא לשבת עם זהבה. זהבה תפרוט לך מה היא ביצעה-

ברוריה אליעז: הבנתי מה היא מציעה.

אלעד ארזי: מצוין.

ברוריה אליעז: את זה הבנתי, זה יכולתי לעשות תמיד,

אלעד ארזי: נכון.

ברוריה אליעז: גם ב-7 שנים הקודמות.

אלעד ארזי: נכון, נכון.

ברוריה אליעז: אני מציעה לעבוד אחרת.

ימית לוי: ברוריה, יש-

ברוריה אליעז: אנה, תקלטו גם את מה שאני אומרת, לא רק את מה שאתם אומרים.

ימית לוי: ברוריה, יש לנו 1,000 סעיפים-

ברוריה אליעז: אז רגע, אז תקלטו בבקשה את ההצעה החדשה.

ימית לוי: יש לנו 1,000 סעיפים, מעל 1,000 סעיפים,

ברוריה אליעז: אני לא רוצה 1,000 סעיפים.

ימית לוי: אני לא יכולה לדעת מה מעניין אותך לדעת.

ברוריה אליעז: אם אנחנו נתווכח בינינו שאת לא רוצה לשנות את צורת העבודה שלך, אנחנו לא נצא-

ימית לוי: זה לא,

ברוריה אליעז: לא נצא רחוק מפה. אני רוצה-

ימית לוי: זו לא המטרה שלשמה הגענו.

ברוריה אליעז: אני רוצה לסיים לומר את מה שאמרתי. ואני עוד רוצה בבקשה-

אלעד ארזי: ימית. אני רוצה שתסיים, שתסיים.

ברוריה אליעז: לא, אל תגיד לה מילה-

אלעד ארזי: 'שתסיים'.

ברוריה אליעז: לא, אל תגיד לה מילה. תיקח אותי ברצינות בבקשה. משום שאני מאוד רצינית.

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אז אוקיי, אז, לא, אתה אומר 'תני לה', אם התכוונת-

אלעד ארזי: 'תני לה לסיים'.

ברוריה אליעז: אם התכוונת לטוב, אני מקבלת את זה בטוב. הנימה לא נשמעה כך. אז ובכן, אני רוצה לומר כך. כן צריך לדעתי לשנות את זה. יש לנו דברים שאנחנו לא יכולים לחכות למחצית ולראות שעברה מחצית ולא היה דיון כאן. אני לא רוצה לבוא באופן אישי להיות האחת מתוך התשעה שבאה ומסתכלת על סעיף. אני חושבת שאם אנחנו רציניים כמועצה, ורוצים באמת לדון לעומקו של עניין ולא רק לתת גב לדברים, כי במילא גב יש כאן אוטומטי. אבל אני לא רוצה שאנחנו נהיה במצב של הגב האוטומטי, אני רוצה לסיים עד הסוף. גם אם זה נשמע 'קוועץ' למי שלא כל כך רוצה לשמוע את זה. ואז-

ימית לוי: לא, אני רוצה, אני לא-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: תשאלו כשאני אסיים. לא לחכות בשום אופן למחצית. אני הייתי מבקשת כן לקיים שיחה במועצה כהמשך לעבודה שעשית על הרבעון, שמתפקידך כמובן להציע אותו ולהראות לנו, אני מתארת לי שזה המינימום שעושים, מראים את הרבעון. אני מבקשת, כן, בנקודות הדגל שכאן הוכרזו, ששם תהיה השקעה ברבעון כבר לדעת מה קרה. ובמחצית, בוודאי לראות את זה בצורה שאנחנו כבר אוטוטו בתוכניות העבודה, ששירי הכריזה עליהן כ-, ואני מאוד-מאוד בירכתי על זה, כתוכנית עבודה שהולכת לכל מנהל מחלקה ומסייעת לו לבדוק את עצמו, ברבעון איפה הוא עומד. אני מקווה שבלוי"ז שלו זה לא היה רק רבעון, שהוא חצה את הרבעון לעוד שלבי לוי"ז ומעקב. וזאת התמונה שצריכה להצטייר בפני המועצה. שירי, אני מפנה את זה עכשיו כהמשך לבקשתי אל הצעתך בתכנון דרכי עבודה, וזה מן המתבקש. אוקיי, אז אני את

עצתי אמרתי, ואני מבקשת לקחת אותה בחשבון, ואתם, כהנהלה, כן? מנכ"לית, ראש מועצה, עם מי שאתה מתייעץ, אני מאוד מבקשת להמשיך דיון בעניין הזה.

אלעד ארזי: מאה אחוז. טוב, חברים, אני מעלה להצבעה אישור דו"ח רבעוני,

שמואל לביא: לא צריך.

אלעד ארזי: ראשון. לא צריך?

שמואל לביא: רק עדכון.

אלעד ארזי: מצוין. נתקדם.

אלעד ארזי: בחינת הצטרפות המועצה לאשכול נגב מערבי.

ברוריה אליעז: לא, אבל אני מבקשת-

אלעד ארזי: אמרתי שאני אשקול.

ברוריה אליעז: בכפוף לזה שתיקחו את זה ברצינות, שאנחנו נשנה קצת משהו. שלא נלך כמו, אם לא היינו עד היום, כן?

אלעד ארזי: אנחנו-

ענבר כהן: ברוריה, אבל באופן עקרוני כל בקשה לשינוי, גם,

ברוריה אליעז: טוב, אז מה את רוצה עכשיו לומר בזה? את רוצה להמעיט? כדי להגיד שכל בקשה יכולה, כן ולא?

ענבר כהן: נכון.

ברוריה אליעז: באמת, נו-

ענבר כהן: נכון.

ברוריה אליעז: נו, באמת,

ענבר כהן: נכון.

ברוריה אליעז: אני כבר מבינה מראש לאן את הולכת להפיל. בבקשה ממך.

ענבר כהן: 'להפיל'?

ברוריה אליעז: כן. בבקשה ממך. זה לא בשביל להפיל עכשיו, אני מבינה מהר מאוד.

אלעד ארזי: אני רוצה שנייה להגיד-

ברוריה אליעז: זה בשביל להיות רציניים.

אלעד ארזי: ברוריה, קיבלנו, תודה.

החלטה: המליאה הקשיבה לסיכום מצב התקציב העולה מדו"ח הרבעוני 2025-1.

סעיף 4- בחינת הצטרפות המועצה לאשכול נגב מערבי.

אלעד ארזי: אני רוצה שנייה לדבר על הנושא הבא, הצטרפות להבים לאשכול נגב מערבי. חלק מהדבר הזה שקוראים לו להבים, הוא חלק מאזור, הוא חלק ממכלול. אחד הדברים שאנחנו הנחנו פה על השולחן בתחילת הקדנציה הזאת זה שיתופי פעולה. אנחנו מכירים את ההסכם שנחתם עם בני שמעון, הסכם באמת יוצא דופן, היסטורי, שאני מקווה שנראה את הפירות שלו כבר בעוד כמה חודשים, הפרחים מתחילים ככה לנבוט ולבצבץ, ועכשיו אנחנו רוצים להרחיב את הדבר הזה ולהצטרף לאשכול. הכנו לכם פה איזושהי טבלה. מה בעצם מקבלים מהצטרפות לאשכול, מה המשמעות של זה, ויתרונות-חסרונות, אבל אני חייב לומר שזה דבר מאוד טכני, מה שאני רואה פה, כי יש פה משמעות גדולה ורחבה הרבה יותר. לשבת עם כל המועצות באשכול, לדבר, לחשוב. להסתכל בראייה רחבה, אני חושב שזה מה שמועצת להבים צריכה לקדם, ואנחנו אין מה לעשות, תמיד, מה שנקרא, 'השלם גדול מסך חלקיו', ואני חושב שפה זו ההזדמנות שלנו להיכנס לאשכול. אני יכול לומר שיש לי שיחות רבות על זה עם הרבה ראשי מועצות מהאשכול, שמבקשים שנצטרף, שנהיה חלק, להבים היא גוף משמעותי, היא גורם משמעותי, ואנחנו צריכים להיות חלק מהדבר הזה. אז שירי, תציגי טיפה את הטבלה, ו-

שירי בן שחר: אני חושבת שהצגת בעצם את רוח הדברים וזה בדיוק העניין. בכל מפגש של בעלי תפקידים בחדר, שיש שיח ומציפים, איפה יש אתגרים בכל רשות ואיפה יש הצלחות, יש הרבה למידה וזה חשוב, וחשוב שנעשה את זה גם במסגרת המרחב שבו אנחנו נמצאים. יש לזה יתרון גם בהיבט של יציאה למכרזים משותפים, גם בהיבט של הגשה לקולות קוראים, שאנחנו לא תמיד עוברים את תנאי הסף שלהם, לפעמים יש תנאי סף של מספר תושבים שאנחנו לא עוברים את תנאי הסף. ואז, כשיש כוח שהוא כוח אזורי, אפשר להגיש את הקולות הקוראים האלה. יש קולות קוראים, אגב, שהם מיועדים רק לאשכולות. זאת אומרת, רק מועצות שנמצאות בתוך אשכול יכולות להגיש.

אלעד ארזי: אני אספר לכם, סליחה, שבשנה שעברה, מי שמכיר את קרן בלומברג. קרן בלומברג חילקה רק לאשכולות, לכל גוף באשכול, לכל מועצה, פרויקטור. מה שנקרא, in house, קבוע, בעלות חודשית של כ-20

אלף שקל, שיושב בתוך המועצה ומקדם פרויקטים בתחום הכלכלי. נסו לדמיין איזה דבר מדהים זה. נושא הוטרניריה, נושא פינוי האשפה. הכל פה בבחינה, כן? זה לא אומר שמחר בבוקר אנחנו עושים מה נכון ליישוב ולמועצה הכלכלית. אבל, זה נותן לנו את האפשרות הזאת.

שמואל לביא: יש לי משהו להעיר, אפשר?

אלעד ארזי: בטח.

שמואל לביא: אני לא חושב שזה חיסרון, העלות 45. כי אם אתה לוקח את מה אתה מקבל, יכול מאוד להיות שזה,

יוסף ניסן: זה יתרון.

שמואל לביא: זה המחיר שאתה משלם, אבל יכול להיות שאתה תחסוך 200 אלף.

יוסף ניסן: אגב, אני רוצה להשלים את הדברים שלו,

אלעד ארזי: בני שמעון-

יוסף ניסן: כדי שאנחנו נוכל לקבל-

אלעד ארזי: בני שמעון. אופקים, שדרות, נתיבות, שער הנגב.

ימית לוי: מרחבים?

אלעד ארזי: מרחבים.

שמואל לביא: חוף אשקלון.

מרים אלגרבל: אשכול.

אלעד ארזי: רהט.

ענבר כהן: אשכול? באמת?

ברוריה אליעז: איך? רהט?

ענבר כהן: רגע, טוב לנו.

מרים אלגרבל: אשכול.

מירית בן אשר: מה עם עומר ומיתר?

אלעד ארזי: אשכול.

מירית בן אשר: מה עם-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אשכול.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אשכול.

מירית בן אשר: מיתר? עומר?

אלעד ארזי: הם לא בנגב מערבי.

ברוריה אליעז: הם לא-

מירית בן אשר: אה, הם מזרחיים.

ענבר כהן: הם לא באזור.

אלעד ארזי: הם לא בנגב מערבי.

מרים אלגרבל: יפה.

יוסף ניסן: אבל הם גם לא במזרחי.

אלעד ארזי: לא משנה, היא אומרת לי 'הם באשכולי כשהם לא באמת באשכול.

יוסף ניסן: אני רוצה להגיד 2 דברים. אחד, קודם כל בזמנו שקלנו את זה וראינו שהעלות גדולה מהתועלת. זה,

מרים אלגרבל: כי מה? כי מה, יוסי? מה היה רע?

יוסף ניסן: כי בדקנו את התוצאות של המכרזים של האשכול, לפעמים הם יותר גבוהים מאשר מה שאנחנו קיבלנו.

מרים אלגרבלוי: או-קיי.

יוסף ניסן: אז מה ששמוליק אומר, 'תביאו רשימה שלי', זו עבודה שצריך לעשות אותה. מה העלויות שיקצו לנו אם ניכנס לאשכול ומה אנחנו משלמים היום, לראות אם יש חיסכון או לא. אז,

אלעד ארזי: לא, אבל עשינו את זה. עשינו, עשינו את זה.

יוסף ניסן: אז תגישו לנו את זה.

אלעד ארזי: כל פעם נאמר, כל פעם נאמר-

יוסף ניסן: אי אפשר לבוא ולהגיד 'תראו, זה ככה מול זה', זה לא, זה לא זה מול זה בכלל.

מירית בן אשר: יש לי, שאלה לי על-

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: אין לנו נתונים בכלל לקבל החלטה. אין מספיק נתונים.

ענבר כהן: מה עוד צריך?

שמואל לביא: למה? יש. מה זה 'נתונים'?

ענבר כהן: רגע, שנייה, שנייה.

שמואל לביא: אתה יכול לחסוך בשירות וטרינרי.

מירית בן אשר: לא,

יוסף ניסן: מה אתה חוסך?

מירית בן אשר: הוא שואל 'כמה אתה חוסך'.

יוסף ניסן: מה אתה חוסך שם?

ברוריה אליעז: מה אתה חוסך.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אתם יודעים מה? אני רוצה להגיד משהו יותר גדול מזה, לכן אני בכוונה לא ירדתי לרזולוציה, תסלחו לי.

יוסף ניסן: זה לא רציני.

אלעד ארזי: אני חושב שיש פה משהו, זה מאוד רציני. יש פה משהו גדול מזה, בעיניי, בראייה המרחבית של להבים, איפה שהיא נמצאת. אנחנו יכולים להחליט, מה זה, סליחה שאני אומר, 45 אלף שקל בשנה? זה סכום, בסדר? זה הסכום, 45 אלף שקל בשנה. ביחס לאפשרויות, הפוטנציאל, שלנו להרוויח מחיבור לכלל הרשויות האלה?

יוסף ניסן: אז תראה לנו-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: שנייה, תן לי רגע לסיים.

יוסף ניסן: תראה לנו.

אלעד ארזי: אפשר לבוא ולומר, לא. נתתי רק עכשיו דוגמה על בלומברג, שזה 20 אלף שקל בחודש. אפשר לומר על הוטרניריה האזורית, שזה 10,000 שקל בחודש, אבל אני חושב שזה גדול מזה. מה שאני בא לומר, שבמקום עכשיו לדבר על 10,000 שקל לפה, 5,000, אני רוצה לדבר על משהו רחב יותר. זה מה שאני בא לומר.

יוסף ניסן: אבל בסוף זה יתרונות מול חסרונות.

ברוריה אליעז: אמרת דבר מאוד נכון עכשיו. מאוד נכון. וזה בכלל לא סותר את מה שאמרנו קודם. העיקרון שאתה עכשיו הדגשת אותו הוא עיקרון שכל שותפות יכולה, קרוב לוודאי, להתברך בה. כל שותפות באשר היא. גם השותפות הזאת יכולה להתברך מאותן עקרונות יסוד. יחד עם זאת, צריכה להיות איזושהי שקיפות של דברים, שאנחנו כבר רואים על פני השטח, שאנחנו מרוויחים מהם. וזה אי-בי' שהייתי מבקשת לראות ממי שמציע הצעה.

אלעד ארזי: אז אני אומר שאנחנו בדקנו. לדוגמה, אמרתי, יש דברים שכדאי לנו יותר משלא כדאי לנו. נגיד, נושא פינוי האשפה, לא כדאי לנו להצטרף כרגע לאשכול. בשלב זה, המכרז שיש לנו, נושא פינוי האשפה, הוא לא כדאי. לכן נישאר עם מה שיש לנו. בנושא הוטרניריה, אנחנו חושבים שהשירות הוטרנירי שיש בלהבים הוא לא מספיק טוב. אני אפילו לא מדבר על כסף. שנייה רגע, כסף בצד, הוא לא מספיק טוב. ולכן אנחנו כן רוצים להצטרף כנראה לשירות הוטרנירי.

ברוריה אליעז: אלה נימוקים.

אלעד ארזי: אז אני מדבר-

ברוריה אליעז: מצוין.

אלעד ארזי: אני רק אומר-

ברוריה אליעז: אז תעבור-

אלעד ארזי: אני אומר-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: שנייה, שנייה. בנושא הכלכלי, בנושא הכלכלי כרגע, גרידא. את שואלת אותי, 'אלעד, אתה כרגע מחר בבוקר נכנס לאשכול, אתה הולך לחסוך כסף לרשותי', התשובה היא 'כנראה שלא'. כנראה שלא. ולכן, אם היה אפשר-

ברוריה אליעז: אבל אתה עלול להפסיד גם?

אלעד ארזי: מה זה 'להפסיד'?

יוסף ניסן: ברור.

ברוריה אליעז: תלך עד הסוף.

*** מדברים ביחד.**

יוסף ניסן: 50 אלף שקל בשנה.

אלעד ארזי: 50 אלף שקל בשנה.

ברוריה אליעז: אני שואלת שוב. האם ה-50-

ענבר כהן: על שנה אתה מחדש את זה?

אלעד ארזי: כל שנה אתה מחדש.

ברוריה אליעז: האם זה נבדק לגבי שנה זו? לא לגבי העיקרון.

אלעד ארזי: לא, אנחנו נעבור בתחילת 2026.

ברוריה אליעז: לא לגבי העיקרון. לגבי העיקרון-

אלעד ארזי: אנחנו לא צריכים להסביר את זה, אנחנו מעלים את בסך הכל לדיון, אפשר להעלות את זה- אפשר לא להעלות את זה.

ענבר כהן: לא.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אני לא העליתי את זה לאישור, כתוב פה "דיון", לא כתוב פה 'הצבעה', אני לא חייב להסביר-

ענבר כהן: לא, חשבתי שצריך לקבל החלטה בכל מקרה.

ברוריה אליעז: אני לא רוצה-

אלעד ארזי: לא. יעלו נקודות, נרשום את הנקודות.

ברוריה אליעז: חבריה, כל אחד מותר לו כאן לדבר, גם אם אני הפעם יש לי לומר בכל נושא.

אלעד ארזי: הבעיה שזה לוקח יותר מדי זמן, ואנחנו יושבים פה שעות.

ברוריה אליעז: אז מה? בסדר.

אלעד ארזי: אני רוצה לקצר את הדברים.

ברוריה אליעז: סליחה, סליחה, אז תעשה את הדברים. אני באתי לשבת במועצה ולא באולפן.

אלעד ארזי: ברוריה. קיבלת-

ברוריה אליעז: באמת. יש גם גבול בהערות שאני לא מוכנה לשמוע. אז מה שאני מבקשת בעניין הזה זה כן לשמוע את ההשוואה, שנדע. אפילו אם תאמר, 'ברוריה, הייתה בדיקה, הבדיקה היא כזאת וכזאת, אנחנו מפסידים', תקשיב לי. בהנחה, 'אני רואה שאנחנו הולכים להפסיד 10,000 שקל, אבל אני מרוויח את הקשר עם הדברים האלה', אני הייתי-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אני הייתי מאוד תומכת. אתה שומע? אתה שומע? אתה מדבר איתי או עם מישהו אחר? רגע, אם אתה מכבד את מה שאני אומרת, תגמור לדבר איתי.

אלעד ארזי: מה?

ברוריה אליעז: אם אתה מכבד את מה שאני משמיעה, אז תסיים לדבר איתי.

אלעד ארזי: או-קיי.

ברוריה אליעז: או-קיי? אז אני מבקשת. גם מהאחרים.

ענבר כהן: סליחה, סליחה.

ברוריה אליעז: בלי סליחות. אז בבקשה, הייתי תומכת שנפסיד 10,000 ושנהיה בקשר. אני מאוד מאמינה בכוח של התחברות,

שירי בן שחר: אבל זה לא רק זה.

ברוריה אליעז: אבל תראה לנו.

אלעד ארזי: אבל-

ברוריה אליעז: אם אנחנו יושבים כאן בשביל-

אלעד ארזי: אבל רגע, שאלת שאלה, נכון?

ברוריה אליעז: נכון,

אלעד ארזי: ביקשת שאענה?

ברוריה אליעז: נכון.

אלעד ארזי: אז תקשיבי שנייה, לא סיימתי להסביר, לא סיימנו. עשינו פה בדיקה, על כל-

ברוריה אליעז: לא, רק דיברת באמצע.

אלעד ארזי: רגע, תני לי רגע לסיים. אנחנו עשינו פה בדיקה על כל התחומים האפשריים שהמועצה כרגע יכולה להיכנס ואשכול. גם ימית חקרה את זה וגם שירי, וגם אני. ואני עוד פעם אומר שכרגע, בסיטואציה הנוכחית, מה שיש בשירותים של האשכול, הדברים המעניינים הם, פינוי פסולת, שזה כרגע אותנו לא מעניין, שירות וטרינרי, שאותנו זה כן מעניין.

ברוריה אליעז: יפה.

אלעד ארזי: כל הקולות הקוראים, כן מעניינים אותנו, אני לא יודע איזה קול קורא יהיה בעוד חודש-חודשיים, שלושה, אבל בזכות זה שאתה באשכול יש לך קולות קוראים. בטח בנושא האנרגיה.

יוסף ניסן: למה, יש קולות קוראים לאשכול?

שירי בן שחר: כן.

אלעד ארזי: בטח.

שמואל לביא: בטח.

זהבה הראל: כן.

*** מדברים ביחד.**

שמואל לביא: כן.

יוסף ניסן: ואז, למעשה-

זהבה הראל: אתה לא יכול להגיש אותו-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אני אשמח לשמוע דוגמה כי לא ידעתי דבר כזה, אני אשמח.

שירי בן שחר: אני אתן לך דוגמה-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: כן, איזה? איך?

ענבר כהן: טוב, שירי, גם עוד שאלה אחת-

ברוריה אליעז: שירי.

ענבר כהן: כבר תעני על הכל ברצף. יש נקודת כניסה לאשכול? זאת אומרת, יש תאריכים ש-

ברוריה אליעז: אבל-

ענבר כהן: שכולם עולים על הרכבת ויש אופציה לרדת? שנייה, שנייה, רק אנחנו אוספים שאלות.

שירי בן שחר: אני אענה על הכל ביחד. אחד, ההליך של יציאה מהאשכול הוא פשוט. אנחנו יכולים גם להגדיר שאנחנו נכנסים עכשיו לאיזושהי שנת בחינה. תראו, יש פה הזדמנות ויש פה סיכון, כמו בכל השקעה

שעושים בחיים. ההזדמנויות, כמו שאמרנו כולנו, הן רבות. יש פה, גם בהיבט של שיתופי הפעולה, שאנחנו עוד לא יודעים מה הם יניבו, כי יש את הנושא של קולות קוראים. יש תושב להבים שהתפקיד שלו הוא התפקיד של אשכולות במשרד להגנת הסביבה, והוא בא אליי יום אחד, במקרה, בסופר, ואומר לי, 'תקשיבי שירי, אתם מפספסים. יש פה כמויות של קולות קוראים שאתם לא יכולים להגיש, למה אתם לא מצטרפים לאשכול?'

ברוריה אליעז: אוקיי. אז דוגמה אחת, בבקשה.

שירי בן שחר: בהקשרים של מיחזור היו כמה קולות קוראים.

זהבה הראל: סתם, אני אתן דוגמה מהיום.

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: בחינוך היה?

אלעד ארזי: מהיום, הנה.

זהבה הראל: מהיום, מהיום, אני אתן לך דוגמה מהיום.

ברוריה אליעז: בחינוך היה משהו של אשכול?

זהבה הראל: הנה, אני מספרת לך.

ברוריה אליעז: כן, כן, יופי.

זהבה הראל: היום אנחנו ישבנו להגיש את קול קורא של 'מצוינגב'.

ברוריה אליעז: של?

זהבה הראל: 'מצוינגב'.

ברוריה אליעז: כן

זהבה הראל: עכשיו, אנחנו חייבים להגיש משהו בשם 2 רשויות. אנחנו לא יכולים להגיש לבד.

ברוריה אליעז: טוב, זה יש לנו בני שמעון שילכו איתנו כבר.

זהבה הראל: אבל-

ברוריה אליעז: לא, לא. זה לא אשכול עדיין, זה לא אשכול.

זהבה הראל: זה לא אשכול, אבל,

יוסף ניסן: זה לא אשכול.

זהבה הראל: אבל לא תמיד כל האשכול צריך להיות שותף למכרז.

ברוריה אליעז: לא, כי אני שאלתי באמת על דוגמאות של אשכול-

יוסף ניסן: אם יש קול כזה אז נתחבר.

** מדברים ביחד.*

ברוריה אליעז: איך אשכול חייב להיות בפנים?

** מדברים ביחד.*

ברוריה אליעז: אני אשמח לדעת אם יהיו דוגמאות, שירי. את כנראה עוסקת בזה יותר מכולם כשזה מגיע אלייך.

אלעד ארזי: מיחזור ואנרגיה יש כל הזמן.

ימית לוי: ברוריה. יש מקרים בהם קלות קוראים נותנים ניקוד על פי כמות התושבים. כמות התושבים שלנו לפעמים ישר מורידה אותנו לניקוד נמוך, בגלל-

** מדברים ביחד.*

ברוריה אליעז: ואנחנו לא יכולים להשתתף.

ימית לוי: כשניגשים כאשכול,

ברוריה אליעז: הבנתי.

ימית לוי: זה נותן ניקוד יותר גדול,

ברוריה אליעז: כן, הבנתי.

ימית לוי: ומגביר את הסיכויים.

שירי בן שחר: חיפוש גוגל פשוט-

ברוריה אליעז: זאת הערה מטורפת, שאני עכשיו מבינה דבר שלא ידעתי.

יוסף ניסן: לא, אני אגיד לכם מה-

** מדברים ביחד.*

יוסף ניסן: רגע, שנייה, זה לא ככה. אני מבין את הנושא של, למשל, וטרינריה. וטרינריה, ברגע שאתה עובר לאשכול, אתה פספסת את הוטרינריה שיש לך כאן כי תמצא משהו אחר ואחרי זה לא תוכל לחזור לזה. כי אתה פה מעסיק בשליש משרה, ואין וטרינרים בשוק, אי אפשר. אי אפשר למצוא. אנחנו עברנו עכשיו-

שמואל לביא: מי אמר שאתה צריך לפטר אותה?

יוסף ניסן: אנחנו עברנו-

שמואל לביא: יכול להיות שבמסגרת האשכול היא עוד תעבוד, זה לא שייך.

** מדברים ביחד.*

יוסף ניסן: שנייה, רגע, רק שנייה.

ברוריה אליעז: אז רגע, אבל תנו לו לענות.

יוסף ניסן: היא עובדת עם עוד 2 רשויות והיא פה בשליש משרה. אז היא לא יכולה לעבוד באשכול, ויש לזה השלכות. יש לזה השלכות.

שמואל לביא: אז בואי נתגבר פה-

שירי בן שחר: אני אענה לך.

** מדברים ביחד.*

ברוריה אליעז: חבר'ה, תתרגלו להקשיב.

יוסף ניסן: אגב, אתה יכול דרך האשכול למצוא גם שירות פחות טוב, זה,

ברוריה אליעז: זה לא בסדר.

יוסף ניסן: שום דבר לא מבטיח לך, זו לא, מניח בטוחה.

שירי בן שחר: אני יכולה לענות לך על זה שמבירור שעשיתי-

ברוריה אליעז: אתם לא יודעים מה הוא אמר עכשיו.

יוסף ניסן: זה כנראה לא חשוב.

ענבר כהן: לא, זה חשוב מאוד, מקשיבים.

ברוריה אליעז: אתם לא יודעים מה הוא אמר עכשיו, וחבל שתדברו תוך כדי. בואו-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: ברוריה, תנו לה רגע לענות, תנו לה רגע לענות.

שירי בן שחר: מבירור שעשיתי עם רשות אחרת, אפילו פריפריאלית יותר מאיתנו, שיצאה למכרז לוטרניר רשותי, התקבלו שם כמה הצעות. זאת אומרת, לצורך העניין זה לא אל-חזור. כמו בכל תפקיד רשותי, אם יש צורך יוצאים למכרז-

אלעד ארזי: זו גם לא סיבה מספיק מהותית להגיד 'אני לא מצטרף לאשכול כי יש לי עכשיו ברבע משרה וטרינרית ויכול להיות שאני לא אצליח בעתיד לגייס וטרינרית', זה לא מספיק-

ענבר כהן: לא, אבל זו גם סיבה לא מספיק טובה להיכנס לאשכול, להגיד 'אני צריך את השירות הוטרנירי', גם זה שיקול רע.

אלעד ארזי: נכון, אבל זו לא הסיבה היחידה.

ענבר כהן: יש איזה מכלול שאנחנו רוצים להסתכל עליו.

אלעד ארזי: אבל זה מה שנאמר פה.

ענבר כהן: בסדר, אז אני אומרת, להיתקע על וטרינרית, גם בעד וגם נגד, זה לא העניין בכלל.

יוסף ניסן: נראה שקרקעות-

אלעד ארזי: זו מעולם לא הייתה הסיבה-

ענבר כהן: יוסי, אבל יש משהו שהוא מהותי, באמת אני אומרת, אני לא הספקתי להתעמק בנושא הזה, אני חייבת להודות. יש משהו מהותי נגד כניסה לאשכול?

ברוריה אליעז: זה לא מהותי, אבל הוא דורש דבר שהוא לא טיפשי. הוא אמר, 'הייתי רוצה לדעת'. אני למשל אומרת, אני בעד 10,000 פחות, השנה הזאת, לפחות לשנה אחת. אני רוצה לעשות את הניסוי. גם אם זה יעלה לי 10,000 שקל, אני רוצה לעשות את הניסוי, לראות מה זה הכוח ומה זה נותן, ובמה אני יכולה לצאת נשכרת מזה שאני חוברת לאשכול.

לורן אבישר אביטן: עד שלא נכנס לא נדע.

ברוריה אליעז: אבל אני לא מוכנה להפסיד 25 אלף שקל מהסיפור הזה, אז למה לא לשקף במה? יש בקשה-

לורן אבישר אביטן: ברוריה, אבל עד שלא נשתתף לא נראה, יש קולות קוראים.

** מדברים ביחד.*

ברוריה אליעז: למה כל דבר זה 'לא, לא'?

ענבר כהן: שנייה, שנייה, ברוריה. דקה. אני חושבת ש-

ברוריה אליעז: יש בזה היגיון.

ענבר כהן: יש היגיון לגמרי במה שאת אומרת, אני חושבת שהבעיה היחידה כרגע זה שבלתי ניתן לניבוי ברגע זה לנבא איזה קולות קוראים יהיו, ועל זה למעשה זה קם ונופל, שנייה. אם יש לך קולות קוראים, כשאני כן סומכת על אלעד, שירי, וימית-

ברוריה אליעז: זה לא על זה קם ונופל.

ענבר כהן: שנייה, רגע, רגע, שנייה, אז בסדר, אז תגידי את דעתך, דקה. אם יש לנו קולות קוראים שבסוף יאפשרו לנו, או לשפר את השירות לתושב או להוזיל עלויות והעלות שלהם תהיה 45 או 50 אלף שקל, שווה להיכנס לדבר הזה. אם אנחנו אומרים שאנחנו לא נשפר, לא את השירות לתושב ואנחנו סתם זורקים 45 אלף שקלים לפח,

ברוריה אליעז: הבנתי.

ענבר כהן: שנייה, שנייה, רגע. רגע.

ברוריה אליעז: אני מבינה מהר.

ענבר כהן: אני אומרת שהיכולת הזאת להבין את זה היא רק אחרי שנת ניסיון, האם אנחנו עולים לרכבת הזאת עכשיו או האם אנחנו מרגישים,

ברוריה אליעז: הבנתי.

ענבר כהן: שצריך רגע להמתין שנייה ולאסוף איזושהי אינפורמציה שכרגע חסרה לנו. ואז השאלה, איזו אינפורמציה חסרה שניתן להשיג אותה?

ברוריה אליעז: ברגע שאמרת שאין לנו נתון כבר הבנו הכל. אין לנו את הנתון, אני חוזרת ועונה לדבריך. אין לנו את האינפורמציה-

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: איך תדע?

יוסף ניסן: בנושא הקולות הקוראים, זה לא נכון-

ברוריה אליעז: אבל לא, אני עונה עכשיו.

יוסף ניסן: כן.

ברוריה אליעז: ושוב הופסקתי. האינפורמציה אכן איננה, ולפיכך, כיוון שהיא איננה, אדרבא ואדרבא. זה מה שמתבקש, שאני אדע לפחות מה אני כן יודעת. כן תפרטו לי בבקשה, איפה אני יוצאת נשכרת ממה שאני יודעת ולא מדברים שאני לא יודעת? כמו, אם יבואו עוד קולות קוראים. ותנו לי לדעת איפה אני יוצאת נפסדת. אני לא רוצה לחזור על דברים, שתגידו 'מה את עושה עניין מ-40 אלף או מ-30 אלף?'. אני עושה עניין כי זה כסף, כי זה כסף. אז אני מבקשת, בכל זאת, להתאמץ כמה דקות, לשבת ולראות במה אנחנו נשכרים, ותגידו לנו את זה בפעם הבאה, הרי אנחנו במילא לא מצביעים.

אלעד ארזי: אין לחץ, הכל בסדר, נעלה את זה עוד פעם לדיון, זו לא הבעיה.

*** מדברים ביחד.**

יוסף ניסן: לא. תביאו רק נתונים.

אלעד ארזי: אני לא חושב שיהיו לי נתונים חדשים-

ברוריה אליעז: תביאו נתונים.

אלעד ארזי: אני לא חושב שיהיו לי נתונים חדשים ממה שהוצגו פה.

ברוריה אליעז: טוב, אם יהיו אז תביאו בבקשה,

אלעד ארזי: אני לא חושב ש-

ברוריה אליעז: ונוכל להתייחס.

אלעד ארזי: אני לא חושב שיהיו לי נתונים חדשים, אבל בסדר, כן.

ברוריה אליעז: תבדקו.

אלעד ארזי: אבל בסדר, ענית.

ברוריה אליעז: אבל, בעיקרון,

אלעד ארזי: שמעתי, שמעתי.

ברוריה אליעז: בכל דבר שמביאים,

אלעד ארזי: ברוריה, שמעתי וענית.

ברוריה אליעז: מביאים נתונים.

אלעד ארזי: שמעתי וענית.

ברוריה אליעז: בסדר, אני גם-

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: לכן אני מודה על זה,

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: אני מודה לך על זה.

אלעד ארזי: אבל תני-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: ואני מבקשת להוסיף,

אלעד ארזי: שמעתי.

ברוריה אליעז: שכך יהיה בכל עניין, שיהיו לנו נתונים. בבקשה.

מירית בן אשר: אם המידע לא קיים, או-קיי, אני מבינה שאתם ממשיכים הלאה, רק, אם המידע לא קיים, לא יכולה להיות תמונה מלאה, אז למה מקודם הייתה איזושהי אמירה, אולי אני לא הבנתי נכון, שככל הנראה נצא לא נשכרים? או שלא בטוח שנרוויח, להפך, נאמר איזה משהו שכנראה לא נרוויח מזה כלכלית.

אלעד ארזי: לא, כשאנחנו מסתכלים-

מירית בן אשר: או שהבנתי לא נכון או שתחדדו את זה רגע.

אלעד ארזי: כשאנחנו מסתכלים על השירותים המיידיים שנותן האשכול, 'המיידיים' אני קורא לזה. שזה וטרינריה ופינוי פסולת. כשאנחנו מסתכלים על ההיבט הכלכלי של שני אלה, שאלה כרגע הדברים המהותיים, שם אנחנו כרגע לא מוצאים איך אנחנו יוצאים נשכרים כלכלית מהאירוע הזה. זה מה שאמרת.

מירית בן אשר: אז שנייה-

אלעד ארזי: אבל. אבל ברוריה, את אמרת לא להפריע לחברים.

ברוריה אליעז: כן, כן.

אלעד ארזי: אז גם את, אל תפריעי.

ברוריה אליעז: כן.

אלעד ארזי: אז לכן, כשאנחנו מסתכלים על קצת יותר רחב מזה, ואנחנו מדברים על, כן, על קולות קוראים, ועל שיתופי פעולה בין הרשויות, שם אז אנחנו אומרים שיכול להיות שכן נצא נשכרים.

ענבר כהן: השאלה היא, אלעד, אם שיתופי הפעולה לא יכולים להיווצר, בנתונים שיש לנו כרגע, גם בלי להשתייך לאשכול? זאת אומרת, שיח העמיתים בעיניי הוא,

מירית בן אשר: כמו בני שמעון שהיה עד עכשיו?

ענבר כהן: עיקרון סופר-סופר משמעותי לגמרי, לגמרי, והאם אפשר לפתח את זה גם בלי להיות שייכים לאשכול? כי אתה אומר שבכל שאר הדברים, על פניו, אנחנו, אתה אומר, לא יודעת, לא נרוויח. אני כן חושבת שזו ריזיקה, עוד פעם, אני לא התעמקתי אבל זה נשמע שזו ריזיקה ששווה לקחת אותה, ולו בגלל היכולת לשיח עמיתים שהוא משמעותי עם כלל יישובי האזור, לשיתופי פעולה, ואני כן מחזיקה בראש-

ברוריה אליעז: הרי כולנו הסכמנו לעיקרון הזה.

ענבר כהן: שנייה, ברוריה, שנייה-

ברוריה אליעז: לעיקרון הזה כולנו הסכמנו, אנחנו הוספנו עוד בקשה, והבקשה הזאת פשוט צריכה להינתן לנו.

אלעד ארזי: טוב.

ענבר כהן: את לא יכולה-

יוסף ניסן: רגע, אני רוצה עוד, לא סיימתי, אבל סיימת?

ענבר כהן: אני לא מצליחה, אבל לא נורא.

יוסף ניסן: אז סיימת או לא?

ברוריה אליעז: כי מה שהיא אמרה-

אלעד ארזי: נו, שיעור הבא, שיעור הבא.

יוסף ניסן: לא, רגע, אני רוצה-

ברוריה אליעז: היא אמרה את אותו הדבר,

** מדברים ביחד.*

יוסף ניסן: אני רוצה לומר עוד 2 דברים קטנים ואני אסיים.

שמואל לביא: חבל לא לקדם את זה, אני לא מבין.

יוסף ניסן: עוד 2 דברים קטנים, אני חושב שקודם כל, כל הנושא הזה של הקמת האשכול זה למעשה, הנושא הכלכלי עמד מאחוריו. זאת אומרת, כמה רשויות שייגשו למכרזים יוכלו לקבל מחירים יותר טובים, זה היה הרציונל הגדול של האשכולות.

ענבר כהן: נו?

זהבה הראל: לא רק.

ענבר כהן: ואת זה את יכול לבחון רק בתור התנסות, לא?

יוסף ניסן: רגע. אבל לא סיימתי. לא סיימתי.

שמואל לביא: נכון.

יוסף ניסן: ולכן אני אומר, קודם כל צריך לעשות השוואה בין השירותים שאנחנו מקבלים היום ומה אנחנו משלמים לעומת מה שזה. דבר נוסף-

צחי אוזן: איך תדע אם לא תהיה שם?

יוסף ניסן: מה?

צחי אוזן: איך תדע אם לא תהיה?

יוסף ניסן: אתה יודע מה תוצאות המכרזים, יש לך מחירים שם.

צחי אוזן: אבל אתה לא יודע מה המחירים שלהם, שהם מקבלים.

יוסף ניסן: בטח שאתה יכול לדעת.

צחי אוזן: איך?

יוסף ניסן: זה מפורסם, זה לא סוד. אפשר לקבל מהם את זה, זו לא בעיה. רגע-

ברוריה אליעז: לכן אומרים שרוצים לראות נתונים.

יוסף ניסן: זו לא בעיה, נו, לא בעיה. כשאתה-

לורן אבישר אביטן: מה, אתם רוצים לראות קולות קוראים?

יוסף ניסן: אתה אומר, 'אני שוקל להיכנס, אני רוצה לדעת מה נדרש ממני, אני לא רוצה להוציא עכשיו 200 אלף שקל יותר למכרזים', לצורך העניין. דבר נוסף, הנושא של אשכולות וקולות קוראים, זה לא עבור האשכול, זה עבור כמה רשויות ביחד. זה לא מיועד רק לאשכול נגב מערבי.

אלעד ארזי: מה פתאום.

שירי בן שחר: לא, רק לאשכול. רק אשכולות.

אלעד ארזי: אשכולות.

יוסף ניסן: רק מי שנמצא באשכול יכול להתמודד?

שירי בן שחר: כן,

אלעד ארזי: כן.

* מדברים ביחד.

יוסף ניסן: אני לא מכיר דבר כזה.

אלעד ארזי: בטח.

שירי בן שחר: תסתכל-

יוסף ניסן: אני לא מכיר דבר כזה.

ענבר כהן: הם אמרו את זה מההתחלה.

יוסף ניסן: לא, מה שזהבה אמרה '2 רשויות', אז אין בעיה-

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: לא, זה לא, זה לא.

לורן אבישר אביטון: היא נתנה דוגמה. יוסי, תקשיבו למה שהם אומרים, היא העלתה פה דוגמה.

אלעד ארזי: יוסי, פתח גוגל. גוגל. 'קולות קוראים לאשכולות', תפתח.

יוסף ניסן: השאלה אם זה מונע ממך לגשת?

אלעד ארזי: יש קולות-

יוסף ניסן: זו השאלה.

שמואל לביא: בטח, בטח, ברור.

יוסף ניסן: אל תגיד 'בטח', נו.

שמואל לביא: בטח שאני אגיד 'בטח', אני אומר לך 'בטח'.

ענבר כהן: לא, אבל בלי לצעוק.

יוסף ניסן: אתה מכיר את זה?

שמואל לביא: כן.

יוסף ניסן: כן.

ענבר כהן: שנייה, שמוליק, בלי לצעוק.

יוסף ניסן: מה אתה צועק עליי?

שמואל לביא: לא, אתה צועק.

יוסף ניסן: אני צעקתי?

זהבה הראל: לא, הוא לא צועק. מה יש לכם?

שמואל לביא: אתה עושה לי ככה. למה אתה מזלזל?

יוסף ניסן: אני לא מזלזל, אני-

שמואל לביא: אני אומר לך שאני יודע.

יוסף ניסן: רק שאלתי אם אתה יודע.

שמואל לביא: אני אומר לך שאני יודע.

יוסף ניסן: בסדר, או-קיי.

שמואל לביא: ואתה עושה לי ככה.

יוסף ניסן: לא נראה לי שהמדינה,

שמואל לביא: אבל אתה טועה.

יוסף ניסן: תגיד 'רק אם אתה ברשות, או רק אם אתה זה אתה יכול להגיש', אני, אין לי, זאת אומרת, כאן-

אלעד ארזי: מה כאן לא נראה לך? אומרים לך.

יוסף ניסן: בסדר.

אלעד ארזי: תבדוק.

יוסף ניסן: אני אבדוק, בסדר. נבדוק את זה.

אלעד ארזי: טוב. נעלה את זה עוד פעם אחרי שכולם ילמדו את ההוצאות קצת יותר לעומק,

זהבה הראל: בסדר.

אלעד ארזי: ויגבשו את דעתם.

זהבה הראל: או-קיי.

אלעד ארזי: נעלה את זה לזה.

החלטה: המליאה דנה בהצעה להצטרפות מועצת להבים לאשכול נגב מערבי. הנהלת המועצה הציגה את היתרונות המרכזיים במהלך, ובראשם הראייה האסטרטגית הרחבה, חיזוק שיתופי הפעולה האזוריים, והגדלת היכולת להתמודד על קולות קוראים ייעודיים לאשכולות אשר עשויים להכניס תקציבים משמעותיים ליישוב. מנגד, הועלו מספר ספקות בנוגע לכדאיות הכלכלית המיידית של המהלך.

לאור הדברים, הוחלט לדחות את המשך הדיון וההצבעה בנושא.

סעיף 5- דו"ח ממונה על תלונות הציבור 2024.

אלעד ארזי: טוב, דו"ח ממונה על תלונות הציבור. רק זריז שמואל כי אנחנו צריכים עוד לטפל בארנונה, אז,

שמואל לביא: זריז, אני אעשה את זה זריז. אני מבין שקראתם את הדו"ח? אני-

יוסף ניסן: ברור.

שמואל לביא: סליחה. אני אעבור רק על הסיכום. בשנת 2024 התקבלו 25 תלונות, מתוכן, רגע,

ענבר כהן: לא לזלזל, יש כאלה שקראו.

יוסף ניסן: כן? או-קיי.

ענבר כהן: אני יכולה אפילו לדקלם.

שמואל לביא: מתוכן נמצאו 7 תלונות שעמדו ברף שממונה תלונות הציבור רשאי לבדוק אותן על פי החוק. לא נמצאה אף תלונה מוצדקת. כל 7 התלונות האלה קיבלו תשובה, קיבלו הסברים.

ענבר כהן: כל הכבוד.

שמואל לביא: זהו. מה שאני רק רוצה זה שתשומת הלב שלכם, יש פה סיכום של מרכז שירות לתושב, בסוף, בנספחים, שזה דבר חשוב, תקראו אותו, תראו שהשירות לתושב פה עובר מהפך, ויש פה נתונים שמראים את השיפור ואת הפידבק ש-

מירית בן אשר: האם יש, סליחה. האם יש התייחסות לאיזה סוג פניות? בתחומים? בניתוח הזה שאתה מציג פה?

שמואל לביא: בניתוח אין תחומים, אין תחומים, נכון? זה ניתוח כללי של כמות הפניות ומה שטופל. כשהרעיון הוא שאנחנו מנסים לגרום לכך שכמות הפניות, או הטיפול בפניות התושבים, יהיה כמה שיותר מלא ומהיר כך ש-, הוא נתן פה את הפילוח לפי ה-, הוא לא תיאר לפי נושאים.

מירית בן אשר: אבל אני רואה שכן-

שמואל לביא: אני מעריך שבפעם הבאה, כי פשוט, הם התחילו באמצע השנה. השירות לתושב, יחד עם יוני. בשנה הבאה אני אבקש ממנו דו"ח יותר מפורט, כולל נושאים לפי,

מירית בן אשר: וגם כולל אולי מה שהוגדר בהתחלה, זה זמן הטיפול בפנייה.

שמואל לביא: כן, כן. זמן הטיפול ב-

מירית בן אשר: שזה גם משהו שצריך להתייחס אליו, כי זה מה שהוגדר...

שמואל לביא: נכון.

אלעד ארזי: טוב.

שמואל לביא: זהו.

אלעד ארזי: טוב, חברים. אין מה, פה זה רק עדכון, נכון?

שמואל לביא: כן, זה דיון, הצגת הדו"ח וזהו.

אלעד ארזי: מאה אחוז.

שמואל לביא: אין פה הצבעה.

החלטה: המליאה שמעה את עדכון דו"ח ממונה על תלונות הציבור לשנת 2024

סעיף 6- מילוי מקום יו"ר ועדת ביקורת לדו"ח מבקר המועצה לשנת 2024 עקב ניגוד עניינים.

אלעד ארזי: טוב, מילוי מקום יושב ראש ועדת ביקורת לדו"ח מבקר המועצה עקב ניגוד עניינים 2024.

שירי בן שחר: זה סעיף אחד.

אלעד ארזי: מירית במקום יוסי, נכון? משהו כזה?

שירי בן שחר: צריך למנות,

*** מדברים ביחד.**

יוסף ניסן: כבר החלטנו אבל על זה, לא?

אלעד ארזי: לא, לא, זה היה על 2023 בטח.

ברוריה אליעז: צריך להגיד עכשיו אם אתה רוצה.

מירית בן אשר: אני ממלאת מקום ב-2023?

אלעד ארזי: אז עכשיו זה על 2024.

מירית בן אשר: 2024?

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אז זה פעם אחת בלבד?

צחי אוזן: כן.

ברוריה אליעז: לבוא לפעם אחת בלבד למלא מקום? אז שהיא תמשיך.

שמואל לביא: אין בעיה, אז צריך לאשר אותה.

ברוריה אליעז: מה, על פעם אחת בלבד?

אלעד ארזי: כולם מאשרים את מירית?

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: לחצת שאת לא עושה את זה פעם אחת.

ברוריה אליעז: או-קיי.

יוסף ניסן: אין בעיה.

ברוריה אליעז: אז שהיא תמשיך.

אלעד ארזי: מצוין.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את מינויה של חברת המועצה מירית בן אשר כיו"ר מחליפה לוועדת הביקורת לדו"ח מבקר המועצה לשנת 2024.

אלעד ארזי: בואו. אני, מה? כן, אנחנו רגע, יש פה איזה, נרד רגע מהשידור כי זה רגע אישי.

* מר שמואל לבאי, גב' זהבה הראל, ומר קונסטנטין פובטקין יוצאים מהשיבה.

אלעד ארזי: אין יותר שידור עכשיו? טוב.

סעיף 7- אישור דרגות שכר מבקר ומנהל שפ"ע בעקבות נתוני למ"ס.

אלעד ארזי: חברים, זה אפילו לא להצבעה, זה לעדכון. אישור דרגות שכר, של מבקר המועצה ומנהל מחלקת שפע בעקבות נתוני למ"ס.

ברוריה אליעז: רגע, מה שאתה אומר, אלעד. מה שאתה אומר שזה לעדכון זה משום שיש הוראה של הלמ"ס?

אלעד ארזי: בדיוק.

ברוריה אליעז: וזה בכלל לא לשיקול דעת?

אלעד ארזי: בגלל הנתונים של הלמ"ס. יש חוזר מנכ"ל שאומר שאנחנו חייבים להעלות להם דרגה.

ברוריה אליעז: זו חובה?

אלעד ארזי: כן.

יוסף ניסן: חוזר מנכ"ל-

ברוריה אליעז: זה לא לשיקול דעת בכלל.

יוסף ניסן: לא.

אלעד ארזי: לא. אבל צריכים לדעת את זה, זו חובה של חברי המועצה לדיון,

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: או-קיי, אז תשלם.

ענבר כהן: זה לא להצבעה?

אלעד ארזי: לא, זה לא להצבעה. טוב?

ענבר כהן: או-קיי.

החלטה: הועדה הקשיבה לעדכון בנושא אישור דרגות שכר מבקר ומנהל שפ"ע בעקבות נתוני למ"ס.

** מר שמואל לביא, גב' זהבה הראל, ומר קונסטנטין פובטקין חוזרים לישיבה.*

ריכוז החלטות:

#	תיאור החלטה	הצבעה
1	המליאה מאשרת את פרוטוקול ישיבה מן המניין 2025-6 פה אחד.	אושר פה אחד.
2	המליאה שמעה את דיווח ראש המועצה.	
3	המליאה הקשיבה לסיכום מצב התקציב העולה מדו"ח הרבעוני 2025-1. הצעתה של חברת המועצה, גב' ברוריה אליעז, בדבר שינוי מתכונת הדיווחים הרבעוניים תישקל על ידי הנהלת המועצה. ההצעה כוללת הצגת דיווח מפורט וקיום דיון מעמיק במועצה בכל רבעון, ספציפית לגבי ההתקדמות בתחומי הדגל שהוגדרו כעדיפות על ידי המועצה.	
4	המליאה דנה בהצעה להצטרפות מועצת להבים לאשכול נגב מערבי. הנהלת המועצה הציגה את היתרונות המרכזיים במהלך, ובראשם הראייה האסטרטגית הרחבה, חיזוק שיתופי הפעולה האזוריים, והגדלת היכולת להתמודד על קולות קוראים ייעודיים לאשכולות אשר עשויים להכניס תקציבים משמעותיים ליישוב. מנגד, הועלו מספר ספקות בנוגע לכדאיות הכלכלית המיידית של המהלך. הדרישה המרכזית שהועלתה בדיון היא קבלת ניתוח נתונים שקוף וברור, שישווה בין העלות והתועלת הקיימת היום במועצה לבין אלו הצפויות במסגרת האשכול, וזאת טרם קבלת החלטה. לאור הדברים, הוחלט לדחות את המשך הדיון וההצבעה בנושא.	
5	המליאה מאשרת פה אחד את מינויה של חברת המועצה מירית בן אשר כיו"ר מחליפה לוועדת הביקורת לדו"ח מבקר המועצה לשנת 2024.	אושר פה אחד.

	הועדה הקשיבה לעדכון בנושא אישור דרגות שכר מבקר ומנהל שפי"ע בעקבות נתוני למ"ס.	6
--	---	---

תום הדין